

ارتباط بین شناخت و نقص شناختی ملایم و دستگاه عصبی شنوایی

ایوب ولدبیگی^۱ * رسول پناهی^۲

۱. * دانشجوی دکترای تخصصی شنوایی شناسی، دانشکده توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران

۲. دانشجوی دکترای تخصصی شنوایی شناسی، دانشکده توانبخشی دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران

* نویسنده مسئول Valadbeigi63@gmail.com

چکیده

مقدمه و اهداف: تعداد افرادی که وارد مرحله سالخوردگی می‌شوند رو به افزایش است و طبق آخرین گزارش‌های منتشرشده، بیشترین میزان رشد آن ظرف ۵۰ سال آینده خواهد بود بنابراین کوشش برای شناخت و پیشگیری احتمالی از اختلالاتی که می‌تواند سالمندان را به معلول جسمی و اجتماعی تبدیل کند کاملاً قابل توجیه است. هدف از این مقاله مروری بررسی روابط متقابل دستگاه عصبی شنوایی و شناخت به ویژه نقص شناختی ملایم ۱- است که می‌توان برای بهبود و جلوگیری احتمالی از پیشرفت این بیماری در افراد مبتلا انجام داد.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه‌ی مروری آخرین مقالات پیرامون شناخت، نقص شناختی ملایم و دستگاه شنوایی در بانک‌های اطلاعاتی Science, Pubmed, direct, Google scholar, springer, Magiran, scopous, Proquest و با استفاده از کلیدواژه‌های مرتبط در فواصل سالهای ۱۹۸۸ تا ۲۰۱۵ مورد بررسی قرار گرفت.

بحث و نتیجه‌گیری: شنوایی و شناخت مکمل هم هستند. استفاده از ارزیابی اصوات خالص برای بررسی ارتباط کاهش شناخت و کم شنوایی، کفایت نمی‌کند، لذا به نظر می‌رسد که استفاده از معیار دقیق تری از ابعاد شنوایی مانند انتخاب فرکانس و پردازش زمانی، بهتر می‌تواند این رابطه را نشان دهد. پژوهش‌های اخیر نشان داده‌اند که برنامه‌های توانبخشی متمرکز بر افزایش توانایی‌های شناختی، می‌توانند سیر پیشرفت بیماری را کند کنند و نیز باعث بهبود عملکرد حافظه و شناخت گردند لذا پیشنهاد می‌شود مداخلات تشخیص و درمانی - توانبخشی شناختی مناسب برای این افراد انجام شود.

کلیدواژگان: شناخت، نقص شناختی ملایم، دستگاه شنوایی